

NOVA DORA

plačano do
študijska knjižica

Ljubljana

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasi za mm višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst., Telef. 53.
Upravništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

Klerikalne metode.

V dnevih največjih notranjih zmed, ko se nad vsem proklinja, ko napredni ljudje in napredni tisk gre junaško na delo, kako bi uspešneje sramotil in ubijal one napredne delavce, ki v samozatajevanju lastne stranke in njenih vodilnih oseb, povdarjajo načelo enotnega nastopa narodnih sil v boju proti klerikalizmu, je priobčilo »Jutro« z dne 13. januarja tl. uvodnik, ki ga v naslednjem doslovno prinašamo. Storimo to radi tega, da opozorimo nanj tudi čitatelje, ki »Jutra« ne berejo in ker smo mnenja, da nam vsem treba, da beremo to ne enkrat in o tem razmišljamo, ker smo že vse pozabili. Pozabilo je naše čimovništvo nekdanje čase, zdi se, da jih je pozabil že marsikateri učitelj in mnogo, mnogo naše inteligence vseh poklicev tako v mestih kakor na deželi.

»Slovenski klerikalizem se ne sme presojati le po tem, kako se, odkar je izgubil premoč, udejstvuje kot opozicijska stranka, marveč je treba nanj in na njegovo kvarnost gledati takrat, kadar vlada in komandira. Iz taktičnih ozirrov nastopa danes klerikalizem z modernimi gesli ter vsakojakimi vabljivimi frazami, ker mu je na tem, da preslepi slovensko javnost ter jo zopet pridobi za svoje zlohote namerice. Dajte mu v roke zopet moč, pa se vam bo predstavil v vsej nagoti svojega protinarodnega reakcionarstva!

Med inteligenco se klerikalci danes eksponirajo za slovensko vseučilišče, na deželi pa hujskajo ljudstvo proti osnovnim šolam in učiteljstvu. Ko so imeli moč odločevati o usodi učiteljev, so širitelja narodne prosvete okrutno preganjali. S terorizmom in krivicami so sistematično trebili moško učiteljstvo ter ga nadomeščali najraje s samostanskimi učiteljicami, samo da je imela duhovščina absolutno besedo po deželi. Takrat, ko so imeli moč, so današnji zaščitniki visoke šole izropali vseučiliški fond! S sredstvi svojega terorizma, največ pa z zakramenti cerkve, so klerikalci uničevali vsako neklerikalno prosvetno delo in prosvetno organizacijo. Takrat so imeli pogum svoje sovraštvo proti prosveti kazati tudi v Ljubljani, katera ni pozabila, kako so razbili slovensko gledališče ter ga cinično spre-

RADIVOJ REHAR:

B. Nušič: Običan čovek.

Šala v treh dejanjih.

Med številnimi deli največjega srbskega komediografa Branislava Gj. Nušiča si je pridobila med gledališko publiko nedvomno največ simpatij njegova izborna trodejska šala »Navaden človek«. Ko so jo vpriporili prvič v Beogradu, je bilo v parterju, po ložah in na galeriji toliko resnične vznemirjenosti in smeha, kakor malokdaj prej pri kakem drugem delu. Glas o »Navadnem človeku« pa se je razširil kmalu tudi po ostali predvojni Srbiji ter po jugoslovenskih zemljah tostran Donave, Save in Drine. Šala je prehodila v primeroma kratki dobi skoro vse jugoslovenske večje in manjše odre, diletantska podeželska dramatična društva so si jo uvrstila med stalen repertoar. Povsod pa je žela priznanje, povsod je dosegla svoj namen — zabavati publiko. Dasi sta si podobni, se komedija in šala vendar razlikujeta po notranjem bistvu. Zunanji namen obeh je sicer zabavati, notranji namen je pri komediji navadno tendenca, često satira in persiflaža, a pri šali notranjega pomena sploh ni — porojena, zgrajena in odigrana je le za zabavo, za smeh. Nušičeva šala »Navaden človek«

menili v svoj strankarski kino.

Danes se klerikalci škandalizirajo nad korupcijo v državi. Ko so vladali, so bili korupcionisti brez primere. Državne in deželne subvencije so porabljali za kupovanje političnih pripadnikov, gospodarske pravice in ugodnosti niso delili po potrebi, pač pa po političnem naziranju. Še svinjske hleve so zidali le za klerikalne prašiče in premije so imeli za klerikalna teleta.

Socijalno delo klerikalcev je bilo posvečeno le jačanju njihove stranke. Pod lažljivo firmo karitativnosti so zbirali novce, da so z njimi pridobivali pristašev. Danes branijo komuniste, ko so imeli puško v rokah, so jih streljali. Mesto svobode prepričanja je vladalo za časa klerikalne ere pri nas najgrše strahovanje, ki se je začelo pri krstu in končalo pri pogrebu. Nobena narodna institucija ni bila varna pred njihovim razdiralnim delom. Zasmehovali so narodno idejo ter napovedali boj celo tako vzvišeni nacionalni organizaciji kot je bila Družba sv. Cirila in Metoda. Vsako narodno sodelovanje je bilo s klerikalci nemogoče. V svojem sovraštvu do Jugoslovanstva so pripravili slovenskemu rodu najbolj sramotne dneve, ko so v habsburškem deliriju gnali naše najboljše sinove in očete slovenskega človeka v bratomorni boj, doma pa so igrali vlogo špijonov in krvnikov nad lastnimi brati.

V Jugoslaviji so se morali spočetka potuhiniti. Opetovano pa se jim je posrečilo se zopet pririniti do moči. Kadar se je to zgodilo, že je ves naš napredni svet občutil njihovo staro pest. Demokratska stranka je vedno znova poskrbelo, da se je storil konec njihovem režimu. Izdržala je vso težo boja s klerikalizmom. Vse drugo je kotalo ali pa živelo pod okriljem demokratov v zaščiti pred klerikalci. Najboljši dokaz, kako uspešna je bila politika demokratov proti klerikalcem, je smrtna jeza, ki odseva iz klerikalnega boja zadnjih let proti demokratom. Da bi ne imela JDS tako izvrstne in razširjene publicistike, da bi ne bilo v njenih vrstah neupogljivih, odločnih in brezobzirnih borcev, da bi delo demokratov ne bilo poglobljeno s sistematičnim kulturnim delom, bi ne bilo mogoče vzdržati klerikalnega navala, zlasti ker so se nedemokratske vrste naprednjakov dale pouovno zbe-

je šala najčistejše vrste, pisatelj ni hotel z njo doseči ničesar drugega, nego napraviti gledalca par ur neskajjenega, resničnega, neprisiljenega, iskrenega vžitka in smeha. Tendence v tej šali ni, kakor bi tudi satirično ost ali persiflaža iskali v njej zaman. Ako bi hoteli na vsak način najti v njej še kaj globljega, še kaj drugega razen smeha, bi končno lahko zaznali v njej le eno samo resnico, katero je hotel pisatelj povedati: — da je namreč tudi pesnik le navaden človek. Po tej misli je šala tudi dobila svoje ime »Navaden človek«, vendar pa mislim, da je Nušič smatral to misel pri pisanju šale le kot nekaj postranskega.

»Navaden človek« je tehnično zelo lepo zasnovano in izvedeno delo. Dejanje teče gladko, dogodki si slede usmerjeno in logično, izhajajoč drug iz drugega. Zapletljaj je spreten in zanimiv, tako, da veže gledalce od prve do zadnje scene. Nikjer ni pretiravanja, nikjer za lase privlečenih scen. Gledalca se zdi, kakor da se vsa dogodbica resnično vrši, kakor da jo sam doživlja in smeje se, da sam ne ve kdaj in zakaj. Šala ima poleg ostalega pa tudi še to dobro stran, da njen humor ne leži toliko v besedah, ampak tembolj v dejanju samem, v zapletljaju in razpletju. Klasičen in dogodljiv primeren pa je tudi jezik. Škoda

gati z demagogijo in zvitostjo klerikalne taktike.

Boj proti tako silno organiziranemu, vseh sredstev se poslužujočemu klerikalizmu bi bil presegal napredne moči, da niso slovenski demokrati člani največje vsedrjavne stranke, ki je armado svojih somišljenikov, s številom svojih mandatarjev, z orožjem svojega naprednega jugoslovanskega programa ščitila interese naprednega jugoslovanskega življa na Slovenskem. Kako slab bi bil protiklerikalni odpor v Sloveniji, ako bi bila ta naloga prepuščena le majhnim političnim skupinam, kakršne so SKS, NSS ali SSJ!

Sedaj stojimo pred novimi volitvami. Klerikalci zidajo gradove. Oni upajo v zmago radikalne stranke, ker vedo, da bi v tem slučaju lahko postali njeni zavezniki za ceno, da se jim prepusti Slovenija v svobodno eksploatacijo. In akeravno imajo demokrati na Slovenskem le tri mandate, gre glavno sovraštvo klerikalcev protinim. Vsakemu drugemu nasprotniku privoščijo mandate preje nego demokratski stranki. To je naravno. Dokler imajo demokrati svoje postojanke na Slovenskem, je najmočnejša politična stranka Jugoslavije neposredno angažirana kot zaščitnica naprednih interesov. Boj klerikalcev proti napredni ideji žadene vedno na pozicije te stranke. Zato ta boj ne more imeti trajnega uspeha. Zrušimo demokratske pozicije, pa bo demokratska stranka desinteresirana na razmerah v Sloveniji in odprta je pot k popolni zmagi — tako računajo klerikalni generalštab.

Ta račun je napravljen brez krčmarja. Navzlic splošni zbeganosti je ostalo v našem ljudstvu še dovolj treznega prevdarka, da bo poskrbelo ne za oslabljenje, temveč za ojačenje demokratske moči. Ker ta moč je skala, na kateri se razbija klerikalni naval.

Dušan Plavšič.

Na to ime bivšega pomočnika finančnega ministra v koalicijski vladi radikalov - demokratov - samostojnih kmetov in muslimanov se je zadnje tedne izlilo toliko gnojnice in očitkov kakor iz početka njegovega nastopa hvale in slavospevov. Zagreb je dal svojčas prvi veliki signal za proslavo Plavšičevega dela, in zagrebški »Obzor« in »Morgen«

je le, da mi Slovenci toliko časa nismo poznali tega res zabavnega dela.

Šala »Navaden človek« se odigra blizu Beograda na Topčiderskem brdu v vinogradu beogradskega trgovca Arse Miličevića. Miličević se nahaja na letovišču v mali lični hišici v svojem vinogradu, ž njim žive pa tudi njegova žena Marija, sin, visokošolec Dušan ter ravno za možitev godna hčerka Zorka, kakor tudi hišni prijatelj, star reumatičen samec, vpokojeni uradnik Vičentije Petrovič. Mlada Zorka je še nepokvarjen naivno dekletce, ki se z vso dušo opata s poezijo, a najbolj s pesmami mladega Žarka Damljanoviča. Dušanovega sošolca. Njegove pesmi ji ugajajo tako, da se ne zaljubi le vanje, ampak tudi vanj, čeprav ga osebno ne pozna, smatrajoč ga kot pesnika za nekaj vzvišenega, za drugačnega nego so drugi ljudje, skratka — za nenavadnega človeka. To svojo skrivnost razkrije napol tudi svojemu bratu Dušanu in to ravno par trenutkov preje, ko dospe k njim sam pesnik Dimljanovič, ki je bil v nekem beogradskega listu objavil neko politično pesem, radi katere je obsojen na 6 mesecev zapora, a namerava mesto da bi kazen odsedel, pobegniti preko meje v Avstrijo. Ker priprave za beg še niso gotove, namerava počakati par dni »inkognito«

sta ga sedaj tudi prva začela dolžiti največjih pregreh ter mu očitala naravnost fantastično zločinska dejanja. Kakor doznava sedaj »Riječ«, je g. Plavšič proti omenjenima listoma vložil tožbo. Tudi celjska »Cillier Zeitung« je tozadevno izmodrovala svojo veliko finančno učenost. Nismo v položaju presojati in oceniti vse to, kar se je v tem pogledu poslednje dni govorilo in namigavalo, tudi ne moremo presojati upravičenosti očitkov, ki so se v cinični, hudobni maniri izkladali na ime Plavšičevo in njegovo delo. Da pa se more in sme pri nas ali tako delati ali pa tako pisati in lagati, je preznačilno in prežalostna slika gnilih javnih razmer, ki imajo svoj dom v naši domovini. Čudimo se resnično, da se to trpi: ako je sploh mogoče, da je g. Plavšič z vednostjo fin. ministra in celokupne bivše koalicijske vlade zagrešil taka zločinska dejanja nad državno imovino in državnim ugledom, potem spada on in celokupna vlada v ječo — ako pa ni tako ter so očitki, ki se danes kakor strahovita lavina širijo med narodom, tako infernalni in vse obsodbe vredni, da spadajo v ječo vsi uredniki časopisov in vsi naknadni gospodarski modrijani, ki te vesti širijo. Tertium non datur! Zadeva ni pustna šala, in javnost zahteva v interesu javne morale in državnega ugleda, pojasnila, sicer se nas mora vseh polotiti občutek, da živimo v jami razbojnikov in tolovajev, kjer smo tudi mi vsi razbojniki in tolovaji samo s tem razločkom, da smo jedni manjši, drugi pa večji lopovi!

Politične vesti.

Za brežiško-sevniški okraj še ni določena definitivna kandidatura, vrše se tozadevna pogajanja, o katerih rezultatu poročamo prihodni.

Volilno gibanje. Glavni odbor zemljoradniške stranke je nadaljeval 12. tm. svoje zborovanje. Delegati stranke so opozarjali na darežljivost radikalcev, ki delijo med ljudstvo živila po nabavni ceni ali pa zastoj in to celo v krajih, ki glede prehrane niso pasivni. Proti takemu postopanju so zborovalci soglasno protestirali. Glavni odbor je sklenil, da njihova stranka pri volitvah ne bo paktirala z nobeno drugo. Nadalje povdarja resolucija, da morajo kandidirati samo za stranko zaslužni možje. — V

pri svojem soščolcu in prijatelju Dušanu. Ker bi radi Petroviča bilo opasno izdati se, skleneta prijatelja, da se izda Damljanovič domačim pod napačnim imenom Vlakko Micič, sin trgovca iz Jagodine. Kot takega ga Dušan tudi predstavi Zorki in ostalim. Smoia pa obstoja v tem, da Dušanov oče in Petrovič poznata trgovca Miciča iz Jagodine in sprejmeta njegovega sina. Še več, Miličević si vtepe v glavo, da bi poročil z njim svojo hčerko Zorko, zato piše pravemu staremu Miciču v Jagodino, naj ga nemudoma posesti, ker se nahaja pri njem njegov sin. Micič res pride, a k sreči ga sprejmeta prva Dušan in Damljanovič, ki mu celo zadevo pojasnita ter ga prosita, naj bi se res izdal za Damljanovičevega očeta, na kar stari Micič končno tudi res pristane. Petrovič prične kot posredovalec pregovarjati Miciča, naj bi zaprosil za svojega sina roko Zorke, ta pa se izgovori, da mora prej govoriti z ženo. Oditi hoče domov v Jagodino, toda Petrovič in Miličević ga zadržita ter naskrivaj pozoveta k sebi še Micičevo ženo.

Med tem pa pride iz Beograda Damljanovičeva mati, vdova, s katero se namerava poročiti Vičentije Petrovič, in Micič je prisiljen, da jo po prošnjah in rotenju Dušana in Damljanoviča prizna

Štev. 2939/22.

Razglas.

Občinski svet mestne občine celjske, je v svoji redni, javni seji dne 18. dec. 1922 dogovorno s policijskim oddelkom okr. glavarstva v Celju, dopolnivi do sedanjih cestno-policijski red uveljavil temeljem točke 4. § 26 občinskega statuta za mesto Celje z dne 21. jan. 1867 dež. zak. št. 7 nastopni cestno-policijski red za mesto Celje, ki stopi v veljavo z dnem objave na uradni deski mestnega magistrata. Z istim dnem izgubi veljavo dosedanjí cestno-policijski red z dne 5. avg. 1922, št. 4937/21.

Cestni red.

§ 1. Vsa vozila (avtomobili, motorna kolesa, bicikli in sploh vsi vozovi) se morajo pri vožnji držati na levo in se tudi ogibati na levo stran. Prehiteti vozila je dovoljeno le na širokih ulicah, kjer ni predpisana vožnja korakoma in sicer na desno, pokanje z bičem je prepovedano.

§ 2. Nagla vožnja po mestu in po obljudenih delih prečmestja je strogo prepovedana. Dopustna hitrost za vozila v mestu znaša na odprtih cestah 15 km na eno uro, na vogalih ulic in kjer izvid ni prost, kakor je to osobito ob meglenem vremenu, pa po 6 km na uro. Po vozni cesti čez mestni vrt proti gozdni restavraciji je dopustna hitrost vozila le do 15 km.

§ 3. Na vogalih in na križiščih, posebno na vogalu Aleksandrove ul. in Glavnega trga (pred lekarno pri »Orlu«), kakor tudi čez mostove, potem po vseh ulicah in pri šolskih splotih ob času, ko učenci odhajajo in prihajajo v šolo, se mora korakoma voziti. Glavni trg je ob delavnikih med 7. in 11. uro, v nedeljah in praznikih pa med 7. in 10. uro za promet za vozove, avtomobile, avtokolesa in kolesa zaprt.

§ 4. Čez savinjski most sme hkrati voziti sploh le po en voz in sicer v najvišji dopustni teži do 3500 kg. V slučaju, da dospe v istem času drugi voz k mostu, ima slednji toliko časa počakati, da pride prvi čez most. To velja tudi za vozove, ki dospejo iz nasprotnih smeri.

§ 5. Čez savinjski most sme hkrati voziti sploh le po en voz in sicer v najvišji dopustni teži do 3500 kg. V slučaju, da dospe v istem času drugi voz k mostu, ima slednji toliko časa počakati, da pride prvi čez most. To velja tudi za vozove, ki dospejo iz nasprotnih smeri.

§ 6. Vozovi izvoščkov morajo biti označeni s številkami. Izvoščeki in vozniki se morajo proti ljudstvu obnašati spodobno in po svojih predpisih. Pijanost, prepir, pokanje z bičem, kakor tudi drugačna nadlegovanja ljudi in vsakovrstni izgredi so strogo prepovedani.

§ 7. Igranje z žogo, kakor tudi vse druge igre, sankanje, drsanje z drsalkami po cestah, ulicah in po vseh javnih, ne za to določenih prostorih, je strogo prepovedano.

§ 8. Ceste, ulice in javni prostori se ne smejo zapreti ali založiti z vozili ali z drugimi predmeti.

§ 9. Lastniki hiš in zemljišč od nosno njihovi zastopniki morajo hodišča pred istimi dnevno med 6. in 7. uro zjutraj snažiti in v zimskem času s peskom, pepelom itd. posipati.

§ 10. Varstvene strehe (plahete) pri izložbah morajo biti od tal najmanj 190 cm oddaljene.

§ 11. Vsa vozila smejo voziti le po cesti med obcestnima jarkoma. Po pešpotih, brvih in sprehajališčih se sploh ne sme voziti. Tudi kolesarjenje po pešpotih, brvih in javnih nasadih zlasti v mestnem vrtu in na levi strani Savinje je strogo prepovedano. Po mestnem vrtu in drugih javnih nasadih je pse voditi na konopcu (vrvici). Hoja po javnih nasadih izven pešpoti je prepovedana.

§ 12. Kolesarji, bodisi na navadnem ali motornem kolesu, morajo počasi voziti; na križiščih pa še posebno počasi. Uporabljati smejo vsako vozno pot, nikakor pa ne hodnikov ob cestah ali po stezah in pešpotih. Ponoči, to je od početka ulične razsvetljave do zore, mora imeti vsak kolesar na svojem kolesu daleč vidno dobro svetočo sve-

tilko. Voziti in izogibati se je na levo, prehitevati na desno.

Pri skupnih vožnjah se kolesarji ne smejo voziti drug poleg drugega, ampak le drug za drugim v razdalji najmanj 3 metrov. Vsako dvokolo mora biti opremljeno s signalnim zvoncem.

Kjer nanese potreba, zlasti na križiščih, je dati pravočasno svarilo z zvoncem oziroma s klicem. Javne ceste in trge uporabljati kot vežballšče za kolesarjenje ali dirkanje je strogo zabranjeno; to velja zlasti za Razlagovo ulico, Krekov in Glavni trg. Istotako je kolesarjem strogo prepovedano jemati med vožnjo na kolesa še otroke ali druge osebe.

§ 13. Po javnih prostorih in cestah, kjer se pomikajo večji vojaški oddelki, pogrebi, cerkveni ali drugi slovesni sprevodi, dalje v bližini gledališča pred početkom in koncem predstav in vobče tam, kjer se zbere večja množica ljudi, ni dovoljeno voziti se ali kolesariti.

§ 14. Kolesar mora paziti na jezdne in vozne konje, prihajajoče mu nasproti in ako se isti plašijo ali pa ako dajejo vodniki svarilna znamenja, mora kolesar takoj odsesti in svoje kolo kolikor mogoče skriti pred očmi konj. Na poziv varnostne straže je dolžan vsak kolesar odsesti in se mora brez-pogojno pokoriti njenim navodilom. Avtomobili in motorna kolesa morajo imeti signalno trombo, dvokolesa pa zvonček, s katerim morajo v potrebi dajati znamenja drugim vozilom in potnikom.

Dirke se smejo prirediti le z oblastvenim dovoljenjem in jamči vodstvo za red in vse poškodbe, ki se napravijo.

§ 15. Smeti in drugo nesnago se sme odkladati le na mestih, ki so za to določena. Kakršnosibodi onesnaženje javnega prostora je kaznjivo.

§ 16. V mestih in javnih kopališčih se imajo kopajoči dostojno obnašati; kričanje in metanje kamenja je strogo zabranjeno, istotako igranje z žogo (Football). Kdor se predpisom ne pokori in kakorkoli moti zabavo drugih, bo odstranjen in kaznovan.

§ 17. Izobešanje in razstava blaga na ulicah, javnih prostorih, v vežnih vhodih je dovoljeno le s predhodnim pristankom in to le v zaprtih izložbah. Izobešanje na prodaj namenjenih predmetov izven izložb, tako, da visijo na ulico, je strogo prepovedano.

§ 18. Kričeče petje in igranje na harmoniko v gostilnah, kavarnah in v vseh javnih in zasebnih prostorih, se prepove. Igranje na glasovir in na druge glasne godbene inštrumente je v zasebnih stanovanjih po 23. uri prepovedano.

§ 19. Jemanje psov v javne lokale in vsa kopališča je strogo zabranjeno.

§ 20. Prestopki teh predpisov se bodo nevarno določbam kazenskega zakona kaznovali po § 11. naredbi z dne 20. aprila 1854 drž. zak. št. 96 uporabljaje predpise naredbi pokr. vlade za Slovenijo z dne 16. decembra 1919 št. 809, Uradni list 1919 z globami do 1000 dinarjev ali z zaporom do 10 dni.

MESTNI MAGISTRAT CELJSKI,

dne 8. januarja 1923.

Župan: dr. Hrašovec s. r.

Močan učenec

iz poštene hiše se takoj sprejme v trgovino MIRKO ŽURMAN, Rogaska Slatina. 62 1

Najboljši brusilni material sveta!!

Prave ameriške „CARBORUNDUM“ - plošče za brušenje žag, 300×10×30 mm. Take brusilne plošče za vsako industrijo in vsake mere, prave »Carborundum«-pile, za najbolj 3 trdo jeklo, dobavlja zastopnik: 3

Jos. Kveder, Celje

Učenca

sprejme JOSIP PELIKAN, fotograf, Celje Razlagova ulica. 1

C. občinstvu naznanjam, da sem na novo otvoril

čevljarstvo delavnico

ter izdelujem čevlje od priprostitih do najfinejših, kakor tudi vsako luksusno delo. — Izvršitev hitra, cene dnevne!

Franc Plevčak,
Gaberje - Celje
nasproti Drž. cinkarne. 3-2

Kupujem svinec
(siar—odpadki)

Janko BOVHA,
Celje. 2

Sodarske pomočnike

sprejme v trajno delo pri dobri plači, prostem stanovanju, hrani in perilu v hiši

Fran Repič, Ljubljana - Trnovo

Otvoritev trgovine.

Naznanjam c. prebivalcem v Celju in okolici, da sem otvoril v Gosposki ul. 14

trgovino s steklom, porcelanom in kameno posodo; prevzemam tudi napravo steklenih izdelkov pri stavbiščih in izdelujem okvirje.

Vedno bom pripravljen, da svojim cen. odjemalcem postrežem z prvovrstnim blagom in po solidnih cenah, kakor tudi, da se bodo vsa v mojo stroko spajajoča naročila, vestno in skrbno izvršila. Z odličnim spoštovanjem

33 3-3

Rudolf Kollenz.

Otvoritev trgovine z vinom!

Naznanjava cenj. občinstvu, da sva na novo otvorila trgovino z izvrstnim domačim in dalmatinskim vinom na debelo in drobno po nizkih cenah ter se priporočava z odličnim spoštovanjem

Brzič Vinko in drug
Celje, Kralja Petra c. št. 28

Šofer

in mehanik, prvovrstno izvežban išče dobro stalno službo. Reflektira samo na stalno mesto z dobrimi referencami. Naslov v upravni.

Največje, domače elektrotehnično podjetje:

ELIN družba za elektrotehnično industrijo d. z o. z.

Elin gradi električne centrale in omrežja;
Elin proizvaja in dobavlja vse električne stroje in elektrotehnične aparate in izdelke;
Elin projektira brezplačno vse naprave in obrate, ki so v zvezi z elektriko. 1321 25-15

Tehnične pisarne in zaloge:

Ljubljana, Dunajska cesta, Palača Ljublj. kreditne banke.

Maribor, Vetrinjska ul. 11.